

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۶/۲۲

صلاح الدين سعیدی

خواب غواړم!

مشکل او کمبود په ما کې دی که په ده کې؟ زما خبره آنتن نه ورکوي که آنتن او آخذه کې مشکل لري او ضعیف دی؟ زه یې په ویلو او د مطلب په رسولو نه پوهیږم که دی پوهیدل نه غواړي او یا نه پوهیږي؟ زما پښتو ضعیفه ده که دده پښتون ولي؟ مشکل او ناتواني ماکې ده او که نړېواله ټولنه نه پوهیږي یا پوهیدل نه غواړي؟ شرع ظاهر ته گوري او پر زړونه الله (ج) دانا دی!

که د طالب په نامه د کابل د حاکمیت د مسلحو مخالفینو لخوا کابل ته د پاکستان د جنرال بجوه له سفر نه روسته او دکابل سره د هغه د معاملي روسته او یا بلې ما ته نامالومي انگیزې پر بنیاد او علت او یا د جنرال بجوه د فشار د مجبوریت پر بنیاد د کابل سره درې ورځنی اور بند اعلان شو خو باید اعتراف وکړم او ومنم چې پایله، نتیجه او ددې کار بریا هیڅ سلیم عقل نشي نښه کولای.

سوله او با عزت سولې ته کار انسانی او اسلامي کار دی او اوربند ددې موخې د سریزې په توگه ستر عملي قدم دی.

خو زما پوښتنې د ډېرې ساده او له ډېر ساده انځور او خبر نه راوړلایږي:

دا څنگه کېدای شی چې طالب، هغه طالب چې جلال آباد کې وایي چې ما بنار کې شیر یخ وخور، نور مي رور نه وژنم، هغه طالب چې د کابل د حکومت سرباز سره غاړه غړی دی او د خوشالی اوښکې یې روانې دي، نو څنگه په یوه شپه کې داسې څه وشول چې دا واجب القتل حکومتي سرباز مسلمان شو او نور یې پرې شوي سر باندي د فوتبال اجازه نه شته، شیر خوره کوچنی یې د بزو او شور په بهانه د څیرلو نه دی او نور د چاه بهار له لارې رارسیدلي غنم یې د گفري غنمو په نامه د حریق او سوځولو نه دي او طالب سولې ته سریزه پردي او دا دی خبرو ته لېوال دی؟

دا په یوه شپه څه وشول او دا کفري واجب القتل سرباز کومه کلیمه له سره تېره کړه؟ آیا دا حالت ددې خبرې مستند دلیل نه دی چې دا جنگ او دا ټوپک د بل جنگ او د بل ټوپک دی؟

زه څنگه او څوک پوه کړم چې زما د وطن مشکل، د ای اس ای د ملا په خوله او لاس کې د جگړې شرعي مبرر او یا بهاني یعنی په افغان خاوره د بهرنیو (گفري عسکرو) حضور او گل اختیاری نه ناروا گټه اخیستل او سوء ده. هو همدا د ای اس ای ملا فضل الرحمن یادوم چې هیرامندوي کې جهاد حرام خو زما پر خاوره یې واجب گڼي. هو همدی یادوم چې ما رور سره خبرو او مذاکرې ته نه پریردي او په دغه بهانه د شرعي بهاني تر څنگ د حل پر ځای اول زما پر سر له نړۍ او امریکې پیسې اخلي، خپل متوازي ناروا منافع او گټې تأمینوي او خپل جیبونه زما د وینو د سودا په مقابل کې ډکوي.

موږ نه پریردي تر څو د خپل رور سره په گډه د بهرنیو پوځیان د حضور مسأله د افغان پر خاوره په گډه منتفی کړو.

زه څنگه طالب پوه کړم چې د ده له خوښې سره سم او یا یې له ده له خوښې جنرال بجوه پرې سیاسي تجارت کوي؟

زه څنگه ډاکتر عبدالله ع. په ده پوه کړم چې د هر موجه او غیر موجه مخالفت پر ځای حد اقل د وطن د مشکل د حل یوه بهتره

نسخه ورکړه چې مونږ هم در سره ودریږو.

زه څنگه ضیاء مسعود پوه کړم چې د بې ځایه او غیر منطق مخالفتو په وجه به جمعیت اسلامي، شورای نظار او د خپلي ولسوالۍ خلک دداسې مشکل سره مواجهه کړي چې دا ځل به د گلاب د تېښتې فرصت هم و نه لري؟
نه پوهیږم چې مشکل چیرې دی او دا د بعضو خلکو او حلقاتو سر ولي نه خلاصیږي؟
د الله (ج) پر عدالت او د هغه حضور ته دریدل حتمي دي او مونږ هر یو به د خپلو اقوال او اعمالو ځوابگو یو!
پر مونږ دي او مونږ ته پکار مخکې له دې چې ناوخته شي، پر خپلوخپلو اقوالو او اعمالو تجدید نظر وکړو او هغه د الله (ج) ، د اسلام، د انسانیت او د خیر لارې ته برابر کړو!
له هغې ورځې باید وډار شو چې ویل کیږي: وامتازوا اليوم ایها المجرمون. وما علینا الا البلاغ المبین

